

Arrest

nr. 138 745 van 18 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
                      2. X
                      3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PEETERS, die loco advocaat Mr. S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 april 2011 dienen de eerste en tweede verzoekende partij een asielaanvraag in.

1.2. Op 16 september 2011 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. Op 23 september 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zowel ten aanzien van de eerste verzoekende partij als ten aanzien van de tweede verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissingen dienen de eerste en de tweede verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Op 20 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.2. ontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Bij arrest nr. 73 169 van 12 januari 2012 bevestigt de Raad de beslissingen vermeld in punt 1.3.

1.6. Op 3 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de eerste en de tweede verzoekende partij een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.7. Op 16 mei 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De arts-adviseur oordeelde in haar medisch advies d.d. 09.05.2014 dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat A.S. (...) (R.R.:xxx) op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Betrokkenen haalden in hun aanvraag een Rapport van Amnesty International aan. Het document zou de titel: Stop the forced Return of Roma to Kosovo dragen en zou dateren van 2010. Betrokkenen hebben dit document echter niet toegevoegd als bijlage aan hun aanvraag. Bijgevolg kan er met dit rapport dan ook rekening worden gehouden.

Gelet op het bovenstaande kan er geen verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet worden toegestaan.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

2.2. De verzoekende partijen hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen vragen zich onder meer af hoe men kan stellen dat dit een grondig onderzoek zou uitmaken als men weigert de behandelingsmogelijkheden van alle aandoeningen grondig, individueel en zorgvuldig te onderzoeken, dat men het tevens nagelaten heeft van de medische attesten te voegen en in overweging te nemen, waarbij zij verwijzen naar een aan het verzoekschrift gevoegde bijlage met ontvangstbewijs, dat dit werkelijk onbegrijpelijk, onzorgvuldig en gevaarlijk is.

De verzoekende partijen menen dan ook dat hun aanvraag niet op zorgvuldige wijze werd behandeld en dat zij niet begrijpen waarom geen rekening werd gehouden met alle elementen en stukken die zij aanhalen in hun verzoekschrift, dat het niet duidelijk is of deze stukken bewust 'niet ontvangen' of gevoegd zijn, dat het een feit is dat dit zeer onzorgvuldig is van de verwerende partij.

Uit de door de verzoekende partijen bijgevoegde bijlage, blijkt dat de medische attesten waarop de verzoekende partijen doelen twee medische attesten ('note de consultation') van 18 maart 2014 en van 1 april 2014 betreffen alsook op een schrijven van dokter VAN DAMME van 6 mei 2014.

3.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De Raad stelt vast dat de twee medische attesten van 18 maart 2014 en 1 april 2014 en het schrijven van dokter VAN DAMME van 6 mei 2014 op 15 mei 2014 aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden toegezonden per fax. De begeleidende fax bevindt zich in het administratief dossier vergezeld van een begeleidende fiche van de Dienst Vreemdelingenzaken waarop de datum van 15 mei 2015 als datum poststempel staat en waarbij vermeld staat dat het een fax betreft. De medische attesten, het schrijven en de begeleidingsbrief bevinden zich in de map 'medische documenten', eveneens vergezeld van de voormelde begeleidende fiche van de Dienst Vreemdelingenzaken. Voorts blijkt uit de begeleidende fiche van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de ingediende stukken op 15 mei 2014 'andere documenten met medische inhoud' betreffen alsook dat deze werden ingediend als aanvulling voor de aanvraag 9ter van 'datum 16/09/2011'.

Uit de bestreden beslissing van 16 mei 2014 blijkt niet dat met deze toegestuurde medische attesten rekening werd gehouden.

3.3. De Raad stelt vast dat de verwerende partij geen verweer ontwikkeld ten aanzien van bovenstaande argumenten.

3.4. De Raad kan enkel vaststellen dat uit het administratief dossier blijkt dat de stukken werden overgemaakt op 15 mei 2014 per faxbericht en dat deze werden toegevoegd in de map 'medische documenten'. De verwerende partij haalt geen argumenten aan om aannemelijk te maken dat zij niet op de hoogte zou zijn geweest van de op 15 mei 2014 voorgelegde medische stukken bij het nemen van de bestreden beslissing op 16 mei 2014.

De Raad wijst er op dat het feit dat de bestreden beslissing werd genomen op 16 mei 2014, niet getuigt van een zorgvuldig bestuur daar geen rekening werd gehouden met de op 15 mei 2014 bijgebrachte medische stukken van 18 maart 2014, 1 april 2014 en 6 mei 2014. De verzoekende partijen hebben immers voorafgaandelijk geen weet van de precieze datum waarop de Dienst Vreemdelingenzaken de bestreden beslissing neemt.

Betreffende het feit dat het advies van de ambtenaar-geneesheer dateert van 9 mei 2014 en aldus van voor de door de verzoekende partijen voorgelegde documenten op 15 mei 2014, wijst de Raad er op dat uit de lezing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de beslissing uiteindelijk genomen wordt door “de gemachtigde van de minister”. De ambtenaar-geneesheer staat slechts in voor de beoordeling van het risico bedoeld in artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet. De gemachtigde dient zich te baseren op het medisch advies zoals verleend door de ambtenaar-geneesheer maar de uiteindelijke titularis van de beslissing is wel degelijk de gemachtigde. Voorts dient te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de verzoekende partijen voor het nemen en het betekenen van de bestreden beslissing op de hoogte werden gebracht van het nemen van een medisch advies op 9 mei 2014.

3.5. De Raad besluit dan ook dat het bestuur het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door geen rekenschap te geven in de motivering van de bestreden beslissing aangaande de medische attesten die nochtans tijdig door de verzoekende partijen werden bijgebracht. Te meer nu nergens uit blijkt dat deze attesten ook maar enigszins in overweging genomen werden.

Het enig middel is in die mate gegrond.

3.6. Nu de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER